

Sag C-19/95 P

San Marco Impex Italiana Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Appel — offentlige bygge- og anlægskontrakter —
EØF-traktatens artikel 178 og artikel 215, stk. 2«

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 17. september 1996 4437

Sammendrag af kendelse

1. *Appel — anbringender — anbringender og argumenter, som blot gentager det for Retten påberåbte — urigtig bedømmelse af faktum — formalitetsmangel — afvisning*
[EF-traktaten, art. 168 A, EF-statutten for Domstolen, art. 51, Domstolens procesreglement, art. 112, stk. 1, litra c)]
2. *Appel — anbringender — urigtig bedømmelse af beviser, der er forskriftsmæssigt tilvejebragt — formalitetsmangel — afvisning*
(EF-statutten for Domstolen, art. 51)
3. *Appel — anbringender — anbringende, der fremsættes første gang under appellen — afvisning*
(EF-statutten for Domstolen, art. 51)

1. Det fremgår af EF-traktatens artikel 168 A, artikel 51 i EF-statutten for Domstolen og procesreglementets artikel 112, stk. 1, litra c), at et appelskrift præcist skal angive, hvilke elementer der anfægtes i den dom, som påstås ophævet, samt de retlige argumenter, der særligt støtter denne påstand.

Dette krav er ikke opfyldt, når appelskriftet blot gentager eller nøjagtigt gengiver de anbringender og argumenter, der allerede er blevet fremført for Retten, herunder de anbringender og argumenter, der er støttet på faktiske omstændigheder, som Retten udtrykkeligt har afvist at lægge til grund. En sådan appel har i realiteten kun til formål at opnå, at de i stævningen for Retten fremsatte påstande pådømmes endnu en gang, hvilket falder uden for Domstolens kompetence.

Appel kan kun støttes på, at Retten har overtrådt visse retsregler, idet enhver bedømmelse af faktisk karakter er udelukket. Det er således alene Retten, der er kompetent til dels at fastlægge de faktiske omstændigheder i sagen, når bortses fra tilfælde, hvor den indholdsmæssige urigtighed af dens konstateringer følger af akterne i den sag, den har behandlet, dels til at tage stilling til disse faktiske omstændigheder. Domstolen har i henhold til traktatens artikel 168 A kompetence til at gennemføre en kontrol med den retlige vurdering af disse faktiske

omstændigheder og de retlige konsekvenser, Retten har draget.

2. Det fremgår af artikel 113, stk. 2, i Domstolens procesreglement og artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement, at Domstolen under en appel ikke har kompetence til at fastlægge de faktiske omstændigheder og i princippet heller ikke til at bedømme de beviser, Retten har lagt til grund ved fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder. Når disse beviser er blevet forskriftsmæssigt tilvejebragt, og de almindelige retsgrundsætninger og de processuelle regler om bevisbyrde og bevisførelse er blevet overholdt, er det alene Retten, der har kompetence til at afgøre, hvilken bevisværdi der skal tillægges de oplysninger, den har fået forelagt.
3. Et anbringende, der fremføres for første gang under en appel for Domstolen, må afvises. Hvis man gav en part adgang til først for Domstolen at fremføre et anbringende, der ikke er blevet fremført for Retten, ville det være ensbetydende med en adgang til at forelægge Domstolen — der har en begrænset kompetence i appelsager — en mere omfattende tvist end den, der blev forelagt Retten. Under en appel har Domstolen således kun kompetence til at prøve Rettens bedømmelse af anbringender, der er blevet behandlet af Retten.